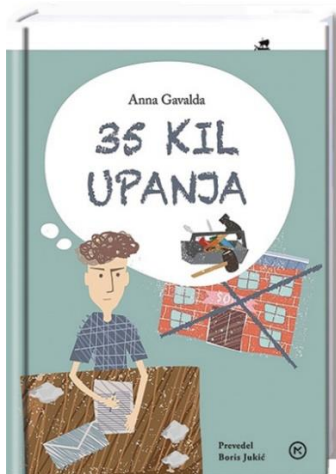

Anna Gavalda: **35 kil upanja.**

Prev. Boris Jukić. Ljubljana, Mladinska knjiga, 2020, str. 113

| P – 2. stopnja

| Šole | Fantje | Učne težave | Samorealizacija | dedki | drugačnost | družina | duševna stiska | pomoč | prijateljstvo | ročne spretnosti

Mentorjem v pomoč pri pripravi:

- <https://www.dobreknjige.si/Knjiga.aspx?knjiga=7446>
- Dobra je tudi spremna beseda dr. Irene Lesar: Kdo ima zares rad šolo? (str.102-112)

Spodbude za branje:

- Morda bi uporabila tole; roman se začne takole:

Ganljiv roman o neizmerni stiski odraščajočega šolarja.

Sovražim šolo.

Sovražim jo bolj kot vse na svetu.

- Morda preberem še tale odlomek:

Marie mi je ob koncu vrtca v spričevalo napisala: »Fant ima glavo kot rešeto, spretnne prste in zlato srce. Morali bi prepoznati in spodbujati njegove sposobnosti.«

Bilo je prvič in zadnjič v mojem življenju, da me v kakšni državni vzgojni ustanovi niso grajali.

- Ali pa takole, kot sem knjigo predstavila na Facebooku:

70 kil priporočila za kratki mladinski roman, ki literarno ni kaj posebnega, toda prvoosebna pripoved 13-letnega fanta, ki sovraži šolo, je privlačno, v srce segajoče in "poučno" branje, ne le **mladim bralcem, ampak tudi staršem in učiteljem**; zdi se mi kot nalašč za **medgeneracijsko branje**.

- Po branju najprej prislunem odzivom mladih in odraslih bralcev. Se odzivi kaj razlikujejo?
- Katere probleme smo zaznali: fant Grégoire je bister in ustvarjalen, toda le za stvari, ki ga zanimajo, šola, učni načrt in v glavnem tudi učitelji pa so za vse enaki; starša sta obupana zaradi fantovega neuspeha v šoli in se kregata (toda ne le zaradi tega); dedek ga razume in mu nudi vso podporo, toda zboli in ...
- Kako razumemo pretok energije in pomoči med dedkom in vnukom? (Fant občuti, kot da ga dedek spodbuja pri reševanju testa; potem pa se on ure in ure sprehaja, globoko vdihava in pošilja energijo bolnemu dedku idr.)
- Dedek Leon v bistvu edini zares razume vnuka in ga spodbuja; na nek način sta si podobna, oba sta ustvarjalna z rokami, toda ded v mladosti ni imel težav v šoli.
- Zdi se mi čudovito, da Grégoire – potem ko ni uspešen niti v šoli s prilagojenim programom – piše v oddaljeno šolo Velika Poljana, za katero je na prospektih videl fotografije otrok v delavnicah. Iskreno se podpiše kot »35 kg upanja«. In ga sprejmejo! V tej šoli je veliko praktičnega dela, učitelji ga imajo radi, sošolci ga sprejmejo in spodbujajo ... 😊
- Roman je prvoosebna pripoved, zelo tekoče in privlačno napisana: se nam zdi to kaj čudno, nenavadno? Grégoire je namreč neuspešen tudi pri francoščini, svojem maternem jeziku (roman je prevod iz francoščine).
- V pripovedi je zaznati tudi precej humorja in samoironije. Grégoire je neuspešen tudi pri telesni vzgoji, pa vendar neko obdobje v nižjih razredih svojo nerodnost v športu izkoristi, da sošolce zabava kot nekakšne klovn. In je zadovoljen, ker se počuti koristnega. 😊
- Še kaj? (Pogovarjamo se, dokler si bralci želijo. Najbrž se bomo tudi kaj oddaljili od besedila in dodajali svoje izkušnje. Kar! Če se bodo bralci lahko poistovetili s književnimi osebami, bodo utrjevali izkušnjo, da branje leposlovja lahko prispeva k razumevanju življenja in sveta, drugih življenjskih zgodb in samega sebe. 😊)

Nadaljnje spodbude za branje:

V mladinski problemski literaturi so težave otrok s šolo zelo pogoste. Itak! Najbrž se bodo bralci spomnili nekaterih besedil, junakov, primerov ... prislunemo, izmenjamo si morebitna priporočila in tudi kaj preberemo.

mag. Tilka Jamnik